

גליון מס' 195
פרשת ואתחנן
י"ד אב תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

שבעה הנחמות:

השבת הראשונה שאחרי תשעה באב נקראת "שבת נחמו" על שם שמפטירין אחרי קריאת התורה בנביא (ישעיה מ, א) "נחמו נחמו עמי" ואף בששת השבתות שאחריה מפטירין בנחמות. "נחמו נחמו", אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם לך ונחם את ירושלים שמא מקבלת תנחומים ממך, הלך אברהם ואמר קבלי ממני תנחומים, אמרה לו: היאך אקבל ממך תנחומים שעשיתני כהר שנאמר (בראשית כב, יד) "בהר ה' יראה", אמר ליצחק לך ונחם לירושלים שמא מקבלת תנחומים, הלך יצחק ואמרה לו: איך אקבל ממך תנחומים שיצא ממך עשו הרשע ועשאתי כשדה שנאמר (בראשית כז, ה) "ויצא עשו השדה" ובניו שרפוני באש. אמר ליצחק לך ונחם לירושלים, אמרה לו: היאך אקבל ממך תנחומים ששמתני כלא הייתי שנאמר (בראשית כח, י) "אין זה כי אם בית אלהים" אמר למשה לך ונחם, אמרה לו: היאך אקבל ממך תנחומים שכתבת עלי קללות וגזירות קשות (דברים לב, כד) "מזי רעב ולחומי רשף" מיד שבו כולם ואמרו להקדוש ברוך הוא, לא קבלה ירושלים תנחומים מאיתנו שנאמר (ישעיה נד, יא) "ענייה סוערה לא נוחמה" מיד אמר הקדוש ברוך הוא עלי לנחם את ירושלים שכך כתבתי (שמות כב, ה) "שלם ישלם המבעיר את הבערה" אני הצתיה באש שנאמר (איכה א, יג) "ממרום שלח אש" אני מנחם אותה באש שנאמר (זכריה ב, ט) "ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב" (פסיקתא רבתי ל וספר התודעה חודש אב).

מעלתה וכוחה של התפלה

"ואתחנן אל ה' בעת ההיא" משה רבינו מרבה בתחנונים להקדוש ברוך הוא כדי שיוכה להכנס לארץ ישראל – חמדת כל העולם. נאמר במדרש (דברים רבה פרשה יא) כשגזר על משה שלא להיכנס לארץ ישראל היה דבר זה קל בעיניו, אמר כשעם ישראל חטא ובקשתי עליו רחמים מיד הקדוש ברוך הוא קיבל עתירתך, אני שלא חטאתי מנעורי לא כל שכן שתפילתי תתקבל ותבוטל הגזירה? מיד קפץ הקדוש ברוך הוא ונשבע בשמו הגדול שמישה לא יכנס לארץ הקדושה, באותה שעה לבש משה שק והתפלל באפר וזעק בתפילה עד שהזדעזעו שמים וארץ וסדרי בראשית. מה עשה הקדוש ברוך הוא? הכריז בכל שער ושער של כל רקיע ורקיע ובכל בית דין ובית דין שלא תקובל תפלתו של משה ולא תעלה לפניו מפני שנחתם גזר הדין. הרי לפנינו כוחה של תפלה הבוקעת ופולחת כל הרקיעים ועולה עד כסא הכבוד עד שהיה צריך הקדוש ברוך הוא להישבע בשמו הגדול ולחסום בעוז את עתירתו של משה שלולי זאת הייתה תפלתו מתקבלת. בא וראה עד היכן מגיע כוחה של תפלה כהן גדול ביום הכיפורים. בשעה שהיה בקודש הקודשים היה מתפלל "שלא יכנס לפניך תפלת עוברי דרכים לעניין הגשם בלבד בעת שהעולם צריך לו", דהיינו הולך לו אדם פשוט בדרך ולפתע יורד עליו גשם והוא פונה לבורא עולם מתוך מצוקה ומתפלל ממעמקי ליבו "שיפסק הגשם", הרי שתפלתו אמורה להתקבל אילולי תפלתו של הכהן הגדול הבאה לבטל את תפלתו של אותו הלך פשוט ללמדנו עוצמתה של תפלה הבאה מעמקי הלב. בספר "טובך יביעו" (ח"ב עמוד רפ"ו) מביא בשם החזון איש שאין תפלה ששבה ריקם, אין מילה של תחינה וריצוי שמוציא יהודי מפיו שלא תפעל את פעולתה, אם היום אם מחר אם בשנה זו או לאחר שנים רבות אם אצל המתפלל עצמו או אצל זרעו אחריו. דבר זה צריך להיות חדור אצל כל יהודי ויהודייה המתפללים על כל צרכיהם.

זמני הדלקת נרות פרשת ואתחנן

כניסת השבת

19:24

צאת השבת

20:24

ר"ת 20:57

רחוב גלבוע 11 גבעתיים

לקבלת העלון במייל: r0533157301@gmail.com

1

להערות/להארות ולכל שאלה-

הרב שלמה בצרי: 055-6771015

כוס ברכת המזון - אמר פעם לאחד התלמידים מדוע אתה מסרב לעשות זימון על כוס ברכת המזון הרי דבר זה גורם לעשירות, ולשפע הצלחה.

מצות הצדקה - אחד ממתפללי בית הכנסת עשה תאונה ונשלל רשיונו לכמה חודשים. לאחר מכן היה לו משפט שבסופו הוחלט להשיב לו את רשיונו ונתנו לו קנס כספי בסך 2500 ש"ח וזה היה בערב חג. כששמע הרב על כך נתן לו מכספו 2500 ש"ח ואמר לי אחר כך זה שאני משלם הוא מפני שהרגשתי שבמשפחתו כועסים עליו ועכשיו גם סייעתי לשלום ביתו וגם זכיתי לעזור לו בהוצאות החג.

אברכי הכולל - תמיד רגיל היה לומר לאברכי הכולל שבשעה שאדם מתחיל ללמוד מסכת, נברא מלאך שמחכה שישלמו אותו ולכן היה מקפיד מאוד שיעשו סיום מסכת, והרבה פעמים היה משלם על סעודת הסיום.

בחודש תמוז תשע"ג מסר שיחת חיזוק לאברכים ואמר להם שצריך כעת חיזוק גדול בשמירת העניינים והיצר הרע משתולל ברחובות. מחמת זה שהוא מרגיש שעוד מעט הולך לעבור מן העולם, לכן הוא יוצא בשביל להחטיא את בני ישראל בכל כוחו ויש להתגבר ולעמוד בעוז כנגדו כי הוא לוקח את העצה של בלעם הרשע, והוסיף שלא היה יצר הרע כזה גדול בשום דור, ה' ישמרנו.

בערב ראש חודש אב אמר לאברכים שיעשו תיקון חצות כיוון שזה יום צום וערב ראש חודש.

הנהגותיו - היה נוהג להוסיף "בלשם יחוד" שלפני התפילה "הנה אנחנו באים להתפלל בשמחה" ואמר שצריך להתפלל בשמחה משום שכתוב "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה" ואפילו שכעת לא שמח על ידי אמירה זו תבוא לו השמחה.

סיפר לנו שפעמים רבות כשבא לברך ברכת כהנים יש לו כאבים עצומים וכשהוא מכוון בברכה במילת "באהבה" מבקש הוא מה' יתברך שיסיר ממנו את הכאבים ולכן אינו מרגיש שום כאבי בזמן הברכה.

פעם ראה רב פלוני שרצה כסף עבור תפילתו לישועה בנושא מסוים וכעס עליו שהרי מה יעשה מי שאין באפשרותו לשלם, לא יתפלל עליו לישועה? באותו יום באו אליו למחלבה שלושה אנשים הזקוקים לישועה אחד צריך זיווג, אחד חפץ בפרי בטן ואחד דבר מסוים וסיפרו לרבינו שהיו אצל אותו רב, שילמו לי ולא היה בכוחו לעזור להם. אמר להם הרב, עכשיו אפעל עבורכם לישועה בתנאי המלווה בתקיעת כף שתלכו אליו ותאמרו לו רבי חיים עושה ישועות בלי כסף ואם לא תעשו זאת עלול הדבר ליהפך לקללה.

מסירות נפש וקדושה - תמיד היה אומר שעל ידי "מסירות נפש" אפשר להצליח בכל העניינים ועל ידי רצון עז אפשר להתקרב לה' מאוד ולהצליח בכל דבר. חכמת הפנימיות תלויה בהכנה וטוהר האדם ולא בעניין חכמות ושכל אלא תלויה רק בטהרה וקדושה, ותורת הפנימיות היא אורות עליונים והשגות הנשמה ואין הבנה אמיתית בחוכמה זו אלא למי שהנשמה מאירה בו ומאפשרת לו להידבק בקונו בלי דיבור כלל אלא בתכלית, ועל ידי התשובה שאדם עושה קודם כניסתו בלימוד הפנימיות מקדשת אותו ביותר ומאירה בו ובנשמתו.

השיעור השבועי - שיעור נפלא זה התחיל לפני קרוב לשלושים שנה. בתחילה היו בו רק שלושה אנשים,

מורינו ורבינו הרב חיים אבישלום הכהן זצ"ל נלב"ע י"ב אב תשע"ט

ואמר להם הרב כעת אנחנו מתחילים ללמוד כאן ויבוא יום ולא יהיה מקום להיכנס וכך היה, ומידי יום שלישי היה מגיע לבית הכנסת ומוסר מצוץ אמרותיו קרוב לשלושים שנה כשאנו מוותר על קביעות זו. שיעורו היה נמשך קרוב לשלוש שעות ולפעמים יותר, והיה זה במסירות נפש עצומה, על אף כאביו העצומים היה מתגבר כארי, ואמר שבזמן השיעור אינו מרגיש כלל כאבים, עוד אמר שכל מי שזקוק לישועה יבוא לשיעור ויבקש ותהיה לו ישועה ואנשים ראו פלאות למאות. העידו אנשים משומעי לקחו שהרב נוגע בדיוק בנקודות שהם צריכים לשמוע. היו שנים כמו בשנת תשע"ג שבקושי יכל ללכת והיו סוחבים אותו לשיעור ממש במסירות נפש וכשהיה עולה במדרגות של בית הכנסת היה מתייסר בכאבים נוראים, אך לפלא היה שכאשר התחיל את שיעורו היה מתגבר כארי ומוסר כשלוש שעות רצופות והיה אומר: בשעת השיעור אני לא חש כלל בשום כאב, אבל אחרי השיעור היו צריכים להרים אותו מהכיסא, תוך שתלמידיו מביטים בכאב ברבם האהוב המתייסר כל כך.

באחת השנים שזר הרב במהלך שיעוריו, פרט לענייני הפרשה את נושא השבת, דבר אשר בער כאש בעצמותיו, והיה בוכה בדמעות שלישי באמצע השיעור כי היה אכפת לו מכל יהודי ויהודי בכל מקום שהוא, והיה תמיד מחזק ומעורר ללמוד בספרים הקדושים "שערי אורה" ו"תומר דבורה". היו תלמידים שהרב היה שואל אותם איפה אור התורה שלך? במשך השבוע לא למדת כלום איך אפשר שבוע שלם בלי לימוד תורה, ואם היה אומר שהיה עסוק וכדו' הרב היה אומר לו ומה אני אומר שיש לי עבודה ואנשים באים כל הזמן וייסורים קשים לופתים אותי ואיני מבטל מלימוד תורה, ובער בנפשו שכל אחד חייב ללמוד תורה באופן קבוע, והרבה נתן חשק והאהיב את התורה, וכל חידוש שהיה אומר בתורה היה שמח שמחה גדולה והיינו מרגישים כאילו עכשיו קיבלה מהר סיני, וזה למעשה החידוש הכי יפה שיש בעולם.

היו תקופות שהיה משלם מכספו הפרטי על הוצאות החשמל והניקיון של השיעור. ופעמים כשהיה מאריך מאוד בשיעור והיו נותנים לו לשתות לא הסכים לשתות לפני הציבור כי להם לא היה מים עד שהוצרכו כל שיעור לקנות לכל הציבור מים ולחלק בקבוקים לקהל כדי להרוות צימאונם.

היה פעם שמסר שיעור יותר מג' שעות על בית המקדש ועבודת הכהנים ובגדי כהונה והיה בדביקות ובכיסופים וערגה גדולה לבית המקדש וכשחזר לבית היה כל כולו שקוע בנושאי השיעור וחלם בלילה שעלה לשמים וראה את בית המקדש בנוי ורצה להיכנס בתוכו. כשניסה לפתוח את הדלת אמרו לו שאסור להיכנס וכשניסה

שוב בכל זאת, אמרו לו שהקדוש ברוך הוא נשבע שלא יבוא לירושלים של מעלה עד שיבוא לירושלים של מטה, ואז הוא ניסה ללחוד אותו למטה וצעק שם תורידו אותו

למטה וניסה למשכו ובתוך כך התעורר בכל שיחותיו היה מזכיר תדיר את האחדות בעם ישראל ולא היה שיעור שלא היה מסתיים בתפלה לבוא עולמים שיבנה לנו את בית המקדש במהרה בימינו שזה היה משאת חיי ויהיה מדבר הרבה על תיקון חצות וצער השכינה והיה מבקש שיעשו תיקון חצות ויתפללו על צערם וגלותם של ישראל.

בכל שיעור היה משתדל להביא את כל השומעים אותו לידי הרהורי תשובה שלמים ודבקות בהשם יתברך.

ההכנות לקראת חודש אלול - סיפר רבינו שכבר מזמן שבת "נחמו" היו מתחילים להרגיש את הימים הנוראים אצל האדמו"ר מהסיאטין זצוק"ל שהיה מתגורר בתל אביב ונהגו אצלו שמשבת נחמו והלאה בכל קדיש שתקבל היה עושה החזן מנגינה של ימים נוראים בכל התפילות כדי שכבר יתחילו לעורר עצמם לתשובה וירגישו בהתקרב הימים הנוראים, וסיפר הרב חיים על האדמו"ר שכבר בליל הסדר כאשר היו פותחים את הדלת ואומרים שפוך חמתך היה אומר לבני ביתו: הנה כבר מיד אחר החג מתקרבים ובאים הימים הנוראים ומעכשיו צריך להתחיל ולהתכונן כדבעי.

נוהגין להתחיל בראש חודש אלול לקרוא תיקוני זוהר עד יום הכיפורים, ואמר לנו הרב חיים זצ"ל שאפשר להתחיל כבר מט"ו באב ולגומר בכ"ה באלול, שכבר מט"ו באב מתחילה להפציע הארת חודש אלול. היה רגיל בכל חודש אלול לבדוק את התפילין, ולקנות סלית חדשה ולברך עליה ביום הראשון של ראש השנה לפני התפלה.

מקוה - פעם דיבר אתנו מאוד במעלת המקוה ואמר שחייבים לפני הטבילה לעשות תשובה ולומר וידוי ואחר כך לטבול י"ג טבילות אבל אם לא עושים וידוי לפני הטבילה יותר טוב שלא יטבול, וסיפר על אדמו"ר שאמר שיש כאלו שהולכים למקוה וחוזרים יותר גרוע ממצבם הראשוני כיוון שלא עשו תשובה ואחר כך יוצאים מהמקוה בגאווה, "אנחנו אחרי טבילה במקוה קר" ויותר טוב שלא היו טובלים.

ברכת הלבנה - בזמן שהיה מברך ברכת הלבנה, כשהיה מזכיר את שם השם היה מסתכל בטס של כסף וכן בסוף הברכה, וכשהיה מסתכל בזה היה בוחק בידו ומיד הכניס הטס לכיסו כדי שלא יבחינו במעשיו.

הבדלה במוצאי שבת - במוצאי שבת קודש כשהיה עושה בבית הכנסת הבדלה היה מסתכל בשעת הברכה בכוס ופעם שאל אותו יהודי פשוט מבית הכנסת מה הוא רואה שם? ואמר לו: אני רואה שם הוי', והרב הראה לו.

רגיל היה לומר שלא לשתות מהשיריים של כוס ההבדלה כי גורם לעזות.

סגולת העכברים - אברך מהכולל שהיו לו עכברים בחצר ביתו שאל את הרב במה עליו להתחזק וחשב שאולי במעשרות כפי המעשה במדרש עם רבי פנחס בן יאיר ואמר לו הרב שיעשה תשובה, וכששאל אותו באיזה עניין אמר לו בשמירת העניינים. (ס"ו תמוז תשע"א).

פעם אחד היו עכברים בביתו של אחד התלמידים וסיפר לרב שהוא תפס אותם. אמר לו הרב: דע לך כי לא תפסת את כולם ויש עוד שלושה שמסתובבים בבית.

מלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה, ובונה בית המקדש, ומקבץ נדחי ישראל ויכוף כל ישראל ללכת בדרך התורה, וילמדם תורת ה', ויורה אותם דרך ה', ויבואו הגויים לשמוע, וילחם מלחמות ה', ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד, וכל העולם יחזור בעזרת ה' לתיקונו הרוחני השלם כמו בזמן אדם הראשון קודם החטא. ויהא הקטן שבישראל צופה, מבט ורואה מסוף העולם ועד סופו, מדורות בראשית ועד דורות אחרית הימים, ואין שום דבר מאפיל על עיניו מלראות ולדעת. כל אשר יפתח את ספר תורת אלוקים יגלה בו סודות בראשית וסודות מרכבה, במבט עין יראה בו נפלאות ואמת יותר ממה שחזו בו רבבות עוסקיו בכל שנות חייהם לכל דורותיהם. בימים ההם יקומו לתחיה משה ואהרון ובניו להורות לעם את הדרך אשר ילכו בה כימי צאתם ממצרים, ועמהם יקיצו וירננו כל צדיקי ישראל אשר מתו בגלות וחיכו לישועה. בזמן מלך המשיח ישכון שלום לבטח! לא יהיו מלחמות! לא יהיה רעב ומחסור! שפע של טובה יציף את העולם והמעדנים יהיו מצויים כעפר! לא תהיה שנה! לא קנאה! לא תחרות! ולא יצר הרע!

”וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירבע” הבריאה כולה תזדכך ותתלבן! הארץ תצמיח באותו יום כדרך שעשתה בימי אדם הראשון: ביום שנזרעה, בו ביום עשתה פירות! יהיה אילן ניטע ובו ביום עושה פירות! כל אילנות הסרק יטענו פירות! חיטה תתמר כדקל בראש ההרים! בימות המשיח עתיד הקדוש ברוך הוא לשית נהרות נהרות של יין! נהרות נהרות של שמן! נהרות נהרות של דבש! נהרות נהרות של מעדנים! נהרות נהרות של ממתקים! נהרות נהרות של אפרסמון טהור! וכל ההרים מנטפים עסיס וכל הגבעות דבש וחלב! עתידים תחומי ירושלים להיות מלאים אבנים טובות ומרגליות, וכל ישראל באים ונוטלים חפציהם מהם!” (ילקוט שמעוני, ישעיה תצ"ט)

מובא במדרש (תהילים מזמור פ"ה): אמר רבי יהודה בר סימון: עתידים אומות העולם להביא דורונות [מתנות] למלך המשיח וכיון שהם באין אצל מלך המשיח, הוא אומר להם: יש ביניכם ישראל שהבאתם לי מהגולה? הביאו אותם לי, שנאמר: הבו לה' משפחות עמים (תהילים צ"ו), עמים ומשפחות של ישראל הביאו לי, הבו לה' אותם שכיבדו שמו בעולם. בעת ההיא יובילו כל העמים את ישראל, דורון למלך המשיח, שיהיו מביאים את ישראל, שנאמר (שם ס"ו): והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה', בסוסים וברכב ובצבים ובפרדים ובכרכרות וכו'.

אמר רבי ברכיה: הבחורים מרכיבים אותם על הסוסים, התלמידים שאין בהם כח ברכב, הנשים והילדים בצבים בעגלות, הזקנים בפרדות שהולכות במנוחה, והזקנים שבזקנים שאין יכולים להטען עושה להם כמין ערסלאות ומציעים בהם כרים של מילת וטוענים אותם על כתפיהם, וסומכים אותם בידיהם ומביאים אותם דרך כבוד. וכשנפטרים

לילך מאצל מלך המשיח, מספרים האומות אצל המשיח בכבודן של ישראל, ואומרים: זה כהן זה לוי זה וזה ישראל. ומהיכן יודעים הגויים זאת? אלא לפי שנמכרו להם ישראל לעבדים, ושכחו ישראל ייחוסיהן מפני שעבוד גלויות, ונשתכחו ונעשו גויים על ידי האונסים. במסכת שבת ק"ח מובא: אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי: אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן - מיד נגאלין!

ארץ ישראל לעתיד לבוא

עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות [פת חשובה] וכלי מילת [בגדי פשתן חשובים] שנאמר (תהילים עב, טו) "יהי פיסת בר בארץ" (שבת ל: וכתובות קיא), ואין לך כל גפן וגפן שבארץ ישראל שאין צריך עיר אחת [בו של אתון] לצבור ואין לך כל אילן סרק שבארץ ישראל שאינו מוציא משוי שתי אתונות (כתובות קיא), ועתידין כל אילני סרק שבארץ ישראל שיטענו פירות שנאמר (יואל ב, כב) "כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם" (כתובות קיב). ועתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל (מגילה כט. וילקוט שמעוני ירמיה שלא)

לא כחלוקה של העולם הזה העולם הבא אדם שיש לו פרדס, אין לו שדה לבן, ואדם שיש לו שדה לבן, אין לו פרדס, אך לעולם הבא אין לך אדם מישאל שאין לו בשפלה ובהר ובנגב (בבא בתרא קכב. וילקוט שמעוני פינחס תשע"ג ויהשוע כט) כל הספינות שאובדות בים הגדול וכל כלי חמדה שבים הגדול מקיאן הוא לימה של יפו שהרי נגנזו הם לצדיקים לעתיד לבוא שנאמר (דברים לג, יט) "כי שפע ימים ינקו" (ילקוט שמעוני ואת הברכה התקסא).

גדול מעלת המבקר תדיר

בבית ה'

כל מי שנכנס לבית הכנסת ולבית המדרש בעולם הזה זוכה להיכנס לבתי כנסיות ולבתי מדרשות לעולם הבא שנאמר (תהילים פד, ה) "אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה" וכל מי ששומע קולה של תורה בעולם הזה זוכה לשמוע באותו קול בעולם הבא (מדרש רבה דברים ז, א). וכל מי שעוסק בתורה בעולם הזה אף לעתיד לבוא אין מניחין אותו לישון אלא מוליכין אותו לבית מדרשו של שם ועבר ושל אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן (מדרש רבה קהלת ה, ה). בעולם הזה אדם לומד תורה ושוכח אבל לעתיד לבוא ונתתי חוקי בקרבכם (מדרש רבה קהלת ב, א), ואמר הקדוש ברוך הוא, בעולם הזה היתה שכנתי ביניכם ולענייכם ולעתיד לבוא שכנה אינה זה מכם לעולם (מדרש תנחומא פקודי יא).

הפירות והאילנות לעתיד לבוא

עתידין אילנות שיוציאו פירות בכל יום שנאמר (ירמיה לא, ז) "הרה וילדת יחידיו" (שבת ל:), ועתידה חיטה שמעלה כדקל ועולה בראש ההרים ושמה תאמר יש צער לקוצרה נאמר (תהילים עג, טו) "ירעש כלבנון פריו" הקדוש ברוך הוא מביא רוח מבית

גזיו ומנשבת עליה ומשרה את סולתה ואדם יוצא לשדה ומביא מלא פיסת ידו, וממנה פרנסתו ופרנסת אנשי ביתו, ועתידה חיטה שתהיה כשתי כליות של שור הגדול (כתובות קיא). ובעולם הזה אדם לוקט תאנים בשבת ואין התאנה אומרת לו כלום אבל לעתיד לבוא צווחת ואומרת לו: "שבת היום", בעולם הזה אדם הולך לשמש עם אשתו נידה אין מי שיעכבנו אבל לעתיד לבוא האבן זועקת ואומרת לו: "נדה היא" (ילקוט שמעוני ירמיה שטו).

שערי ירושלים

מסופר בגמרא שרבי יוחנן היה דורש: עתיד הקדוש ברוך הוא להביא אבנים טובות ומרגליות שהם שלושים על שלושים וחוקק בהן עשר על רום עשרים ומעמידן בשערי ירושלים, לגלג עליו תלמיד אחד ואמר: אבן טובה שהיא כמו ביצה של עוף קטן שנקראת צלצל אין אנחנו מוצאים, כל שכן שכאלו אבנים גדולות בוודאי לא נמצא, לימים הפליגה ספינתו בים, ראה מלאכי השרת שהם מבקעים אבנים טובות ומרגליות, שהם שלושים על שלושים וחוקקים בהם עשר על רום עשרים, אמר להם: אלו האבנים למי? אמרו לו: עתיד הקדוש ברוך הוא להעמידן בשערי ירושלים, בא התלמיד לפני רבי יוחנן ואמר לו: רבי, דרוש, ולך נאה לדרוש, כי כאשר אמרת כן ראיתי, אמר לו רבי יוחנן: איש ריק אתה! אלמלא לא היית רואה לא האמנת? מלגלג על דברי חכמים אתה, נתן עיניו בו ועשאו גל של עצמות (בבא בתרא עה. וסנהדרין ק).

זכות המצוות בעולם הזה

כל מי שמקיים מצות סוכה בעולם הזה מושיבו הקדוש ברוך הוא בסוכתו של ליתין לעתיד לבוא (פסיקתא דרב כהנא ב' ילקוט שמעוני אמור תרנ"ג ואיוב תקכז). וכל מי שאומר אמן בעולם הזה זוכה לענות אמן לעתיד לבוא (מדרש רבה עקב ז, א ומדרש תנחומא צו, ז' וילקוט שמעוני תהילים תשמא' ותתמ' ותתסה').

לעתיד לבוא אברהם יושב על פתח גיהנום ואינו מניח אדם מהול לירד בתוכו ואותן שחטאו יותר מדאי מה עושה להן? מעביר הערלה מעל גבי תינוקות שמתו עד שלא מלו ונותנה עליהן ומורידן לגיהנם (מדרש רבה בראשית מח, ח), ולעתיד לבוא "בטרם תחיל ילדה" (מדרש רבה ויקרא יד, ט), הקדוש ברוך הוא מוציא כרוז ומכריז כל מי שלא אכל בשר חזיר מימיו יבוא ויטול שכרו (מדרש רבה קהלת א, א וילקוט שמעוני שמיני תקלו'), וכן עתיד כל אחד ואחד מישאל שיהיו לו בנים כיוצא מצרים (מכילתא דרבי ישמעאל יתרו ב' ומדרש תנחומא תולדות ט' ומדרש תהילים מה, ז וילקוט שמעוני יתרו רעו' ותהילים תשנ'). עתיד כל אחד ואחד מישאל להיות גבוה מאה אמה (מדרש תנחומא עקב ז'). ובעולם הזה ניבאו יחידים ולעתיד לבוא כל ישראל יהיו נביאים (מדרש רבה במדבר יד, כד ומדרש תנחומא בעלותך כח' וילקוט שמעוני בעולתך תשלו).

באמירת קינות לט' באב

הקהל הקדוש בתפילות

**הרב אלישיב מקובר שליט"א
במצגת בנושא ירושלים ובית המקדש**

**יום שכולו תורה
ביום תשעה באב תשפ"א
בבית הכנסת המרכזי "בית יוסף"
גבעתיים**

**שיעורי תורה ומפגשים לצעירים
בבית "פה רך" רחוב ברדיצבסקי 15 גבעתיים**

יעמדו על הברכה

התורמים

שמות

לרפואה שלימה:
אידית דובה
בת אלקה רות הי"ו

לעילוי נשמת רבינו:
הרב חיים אבישלום
בן בלנקא זצוק"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
האישה הצנועה מרת
פנינה בת בלנקא ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
הרבנית
צפורה בת טובה ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:
ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל
נפטרה י"ח תמוז תש"פ
שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל
נפטר ט"ו אלול תש"פ
ת.נ.צ.ב.ה

להנצחות ולהקדשות

במיל:
b5448622@gmail.com
:sms-ב
054-4843340